

Presentació

JORDI GOL, internista
(Barcelona)

El canvi quantitatiu que representa per a l'assistència mèdica l'adquirir el caràcter de necessitat col·lectiva i de dret inalienable de la persona ha induït un altre canvi, de tipus qualitatiu: constatem que cal anar a buscar les causes de la malaltia cada vegada més lluny, seguint unes llargues i fondes arrels. L'arrenkar-les significa remoure tota la societat.

Fins a l'extrem que no ens podem conformar amb l'actitud tradicional del metge, interessat per la malaltia individual. Ens cal de més a més dibuixar amb claredat l'objectiu indispensable, la salut per a tothom. Què vol dir, avui, salut; almenys per a la nostra comunitat i per a nosaltres. Aquesta és la motivació i la justificació de la segona part d'aquesta ponència.

Una definició neutral i freda, que establís uns mínims necessaris, no ens aniria bé. La nostra ambició és d'assenyalar uns òptims i marcar camí. Uuna concepció de salut que canvidi a comprometre-s'hi, no com qui segueix una bandera, sinó com qui participa en els esforços d'un conreu apassionat. L'home de la terra, quan sembla, somnia ja la collita, i el somni la provoca, perquè dóna força al braç del sembrador.

Situar així la salut inclou probablement una concepció de la vida, una ideologia, i si això és un risc, l'acceptem com a necessari. Salut potser equivalgui a un benviure, a un viure bo. És ben clar que ni el definir-la ni el promoure-la no es pot concebre com a afer de metges sols. És afer de tots, dels experts i del poble.

Per això hem convocat a dialogar sobre la salut i sobre les responsabilitats que se'n desprenen una mostra —insuficient però molt valuosa— d'experts en competències ben diverses. Els textos que segueixen són només el punt de partida d'una discussió que voldríem aclaridora i generadora d'entusiasme i després d'obres positives.